

РЕШЕНИЕ

№ 996

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12410** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Х. Д. Х., чрез адвокат В. И. с адрес за призоваване от [населено място], [улица], партер, ап. 1 срещу Заповед № 33833-888/18.11.2021 г. на Началника на 08 РПУ – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Твърди се, че същата не отговаря на изискванията на чл. 210, ал. 1 от АПК, защото не е конкретизирана датата на извършване на нарушението и конкретните действия, които служителят е следвало да извърши. По отношение на двете писемки, които според оспорения акт не са обработени от служителя в необходимите срокове, се твърди, че това не отговаря на истината. Не посочена и конкретната разпоредба от законов или подзаконов нормативен акт, която е била нарушена. Дисциплинарно-наказващия орган е посочил, че Х. от една страна не е изпълнил служебни задължения, а от друга, че е проявил небрежност при изпълнението на служебната дейност. Това противоречие накърнява правото му на защита. Инвокирани са доводи, че в заповедта не са установени формата на вината, както и какво деяние е извършил служителя и дали същото е противоправно. Твърди се, че Началникът на 08 РПУ – СДВР не е взел предвид възражението, изложено в писмените обяснения на Х., че в района, където работи той, има много незаети щатни бройки, поради което той е натоварен с изпълнението на много задачи, налагащи

полагането на извънреден труд в почивните дни, което пречело на пълноценното му възстановяване. Това обстоятелство не е взето предвид при налагане на процесното наказание, което го прави незаконосъобразно. От друга страна, в заповедта са описани твърдения на прекия ръководител на Х., имащи отношение към цялостното изпълнение на неговата работа. Същите не могат да бъдат фактическа предпоставка за налагане на наказанието. Не е взето предвид и обстоятелството, че по времето, когато инспектор М. е бил заместван от инспектор Д. през месец септември 2021 г. не са констатирани пропуски в работата на Х.. Това показва, че наказанието е наложено, не поради формирано вътрешно убеждение на Началника на 08 РПУ – СДВР, а поради лично отношение на инспектор М. към оспорващия, което прави същото необосновано. Възраженията на Х. не са обсъдени, а са прието само формално като „неоправдателни и неаргументирани”. Сочи се, че наложеното наказание не съответства на предвидената в закона цел, а именно да окаже възпитателно въздействие върху служителя в бъдеще да не извършва други нарушения. При констатираното наличие на свръхангажираност и необходимост от изпълнение на задачи в извънработно време, тази цел не би имала предвидения превантивен ефект в бъдеще. Сочи се, че Началникът на 08 РПУ – СДВР не взел предвид тежестта на извършеното нарушение и обстоятелството, че от него не са настъпили вредни последици.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат И. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването Началникът на 08 РПУ – СДВР не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Х. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание Х. Х. е бил назначен на длъжност „полицейски инспектор, VI степен“ в група „Териториална полиция” – Д. на сектор „Охранителна полиция” към 08 РУ - СДВР.

Видно от докладна записка № УРИ 3383р-33431/11.10.2021 г. (л. 50), изготвена от началник на група „Териториална полиция” – Д. на сектор „Охранителна полиция” към 08 РУ – СДВР, Началника на 08 РПУ – СДВР е бил уведомен за неизпълнение на служебните задължения от служител в групата. В докладната записка е посочено, че на 06.10.2021 г., по време на ежедневен доклад на отработените материали от служителите на група „Териториална полиция“ - Д., служителят Х. Д. Х. е докладвал преписки вх. № 513000-50843/30.08.2021 г. и рег. № 513р-75805/07.09.2021 г. И двете преписки са възложени за изпълнение на Х., но не са изпълнение.

За изясняване данните, описани в докладната записка, със заповед № 3383з-741/11.10.2021 г. (л. 51) Началникът на 08 РПУ – СДВР е възложил проверка и назначил комисия, която да я извърши.

Служителят е представил писмени обяснения с рег. № 3383р-34243/15.10.2021 г.

Резултати от проверката са обективирани от съставената от комисията справка до Началника на 08 РПУ – СДВР рег. № 3383р-37145 от 09.11.2021 г. (л. 45-49).

В справката е посочено, че преписка вх. № 513000-50843/30.08.2021 г. по описа на СДВР е образувана, във връзка с получено писмо от „Специализирана прокуратура“ - „Следствен отдел“, ведно с призовка за връчване на свидетеля Б. А. А., живущ в [населено място], ж. к. Д., [жилищен адрес]. ет. 6, ап. 23, във връзка с ДП № 187/19 г. по описа на СО - СП. Същият е следвало да се яви на разпит на 08.09.2021 г. Преписката е постъпила в деловодството на 08 РУ - СДВР на 02.09.2021 г., като в същия ден, видно от поставената резолюция, е разпределена зг работа на инспектор Х. Х.. Същият е изготвил докладна записка на 05.10.2021 г. - 34 дни, след като му е била разпределена, в която е посочил, че е посетил адреса, но свидетелят не е бил установен. По данни на живущ в сградата, такова лице не живеело в ап. 23 и поради тази причина призовката е останала невръчена.

Втората преписка с рег. № 513р-75805/07.09.2021 г. по описа на СДВР е образувана, във връзка с получено искане от СДВР за изготвяне на справка по местоживееене за лицето В. Л. К.. Преписката е разпределена за работа на Х. Х. на 07.09.2021 г. За резултатите от проверката Х. е съставил докладна записка на 05.10.2021 г., т. е. 29 дни след като му е била разпределена за работа.

Началникът на 08 РПУ – СДВР е поставил върху справката резолюция за изясняване на причините за просрочването на 10-дневния срок и какво е предприето за предотвратяването на такова нарушение.

Във връзка с резолюцията са събрани допълнителни данни, обективирани в съставена от комисията справка рег. № 3383р-37779 от 12.11.2021 г. (л. 38-43).

В справката е посочено, че инспектор Х. Д. Х. виновно е нарушил разписаните в чл. 22, ал. 1 и ал. 2 от утвърдените със заповед № 8121з- 1013/08.08.2017 г. на Министъра на вътрешните работи „Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи“, според които сроковете за изпълнение се определят в писмената резолюция, в самия документ ши произтичат от нормативен акт. Когато срокът по ал. 1 не е определен, задачата се изпълнява в срок до 10 (десет) работни дни. считано от датата на получаването й от служителя, на когото е възложена.”, както и заповед № 3383з-71/01.02.2021 г. на началника на 08 РУ - СДВР, относно организацията на работата по пълното и срочно отработване на материали, заведени с входящи или регистрационни номера в 08 РУ - СДВР, с които служителят е запознат, видно от протокол рег. № 3383р-5861/18.02.2021 г. по описа на 08 РУ - СДВР.

Прието е, че служителят е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 „неизпълнение на служебните задължения“ от ЗМВР и е проявил „небрежност в служебната дейност“ съгласно чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1 от ЗМВР. Предложено е на същия да бъде наложено наказание „Писмено предупреждение“.

Оспорващият е бил запознат със справката и на 12.11.2021 г. и е депозирал писмени обяснения на 15.11.2021 г. (л. 76), в които посочва, че постоянно е бил провокиран от всички служители от група ТП Д. към 08 РУ при СДВР, като те проявяват постоянна агресия спрямо него. Споделя също за подозрения, че това се дължи на обстоятелства, че е от смесен брак, тъй като баща му е от турски произход. Твърди, че е обект на дискриминация от страна на колеги и ръководни служители, но не може да докаже дискриминационно поведение или отношение. Твърдението, че не си върши работата не отговаря на истината, понеже работи постоянно поне за още два района, освен неговия. Х. изразява подозрения, че проверката е на дискриминационно ниво, защото е трудно да работи за няколко човека и да се справя срочно.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, Началникът на 08 РПУ – СДВР направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител А. С., поради което е издал оспорената заповед.

Видно от приложената кадрова справка на служителя, в периода 2013 г. – 2018 г. са наложени четири дисциплинарни наказания.

Съдът е задължил ответника да представи информация, за това, в кои райони е бил разпределен да връчва призовки инспектор Х. и следвало ли е връчва призовки и в други райони през месеци август и септември 2021 г. и затова колко призовки е следвало да връчи през месеци август и септември 2021 г.

Видно от приетата по делото справка рег. № 3383р-1753/17.01.2022 г. за периода август-септември 2021 г. на служителя са били разпределени за връчване 29 призовки. На служителя единствено при служебна необходимост замества други служители в съседни райони от жк Д. 2, ако същите са в отпуск.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Х. Х. лично на 22.12.2021 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 01.12.2021 г. (вх. № 41990), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 194, ал. 2, т. 2 и чл. , чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, а именно че с деянието си инспектор Х. Х. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения и небрежност в служебната дейност.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай, такива данни не се били налице, поради което липсата на нарочна заповед за образуване на дисциплинарно производство не е нарушение на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 204, т. 4 от ЗМВР, наказанията се налагат със заповеди на служители на висши ръководни и ръководни длъжности – за наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3. В разглеждания случай е безспорно, че наказанието е наложено от Началника на 08 РПУ – СДВР – служител на ръководна длъжност, а инспектор Х. Х. не е бил назначен на висша ръководна длъжност.

По делото няма данни оспорващият да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на обясненията на Х., дисциплинарно-наказващият орган е се е освободил от задължението си да го изслуша.

Наказанието е наложено на 18.11.2021 г. Фактите и обстоятелствата, свързани с нарушението на служебната дисциплина са обективирани в справката от 12.11.2021 г., с която дисциплинарно наказващия орган се е запознал на същата дата, т.е. наказанието е наложено в предвидения в чл. 195, ал. 1 от ЗМВР срок.

Настоящият съдебен състав намира, че дисциплинарното производство е проведено съгласно правилата, предвидени в ЗМВР, без допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Събраните по време на производството доказателства, сочат наличието на фактическите основания, посочени в оспорената заповед и изпълнението на законовите изисквания при издаването ѝ.

Оспорващият не спори, че не изпълнил в срок, съгласно утвърдените със заповед № 8121з- 1013/08.08.2017 г. на Министъра на вътрешните работи „Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи“, задължението си да връчи призовка за разпит на свидетел и да извърши справка за лице по местоживееене.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя, че тези негови бездействия се дължат на прекомерното му натоварване. Видно от цитираната по-горе справка, изискана от съда, за два месеца същият е следвало да връчи 29 призовки. Простото изчисление сочи, че при общо 40 работни дни, служителят е разполагал с почти ден и половина за връчване на всяка от тях, т.е. същият е разполагал с достатъчно време, при добросъвестно организиране на работата си да се справи с изпълнение на поставените му задачи, които не са били непосилни предвид териториалните размери на столичния квартал Д.. При липса на способности или затруднения от какъвто и да вид, същият е могъл да уведоми преките си ръководители, да поиска помощ или да подаде заявление за преместване на друга длъжност. В преписката не се съдържат данни за подавани от инспектор Х. заявления до ръководството на 08 РПУ – СДВР, в които той да излагал доводи за съществуване на затруднения при изпълнение на поставените му задачи, а и в жалбата не се релевират доводи в тази насока. Точно обратното се установява от описаните докладни записки, съставени от неговия пряк ръководител, а именно, че са констатирани многобройни случаи за ненавременно и забавено изпълнение на служебни задължения от страна на Х., при което му е обръщано внимание устно и му е предлагана методическа помощ. Очевидно е, че служителят не поискал такава и не е направил нищо, за подобри качеството на работата си през годините. Аргумент в подкрепа на този извод са и наложените му в миналото дисциплинарни наказания.

Съдът не намира за основателно оплакването, че наказанието е наложено без да са взети предвид аргументите, посочени в писмените му обяснения. За дисциплинарно-наказващия орган съществува задължение да приеме тези обяснения, но няма задължение подробно да посочи, защо ги намира за неоснователни.

Лишен от правна и фактическа опора е и довода, че наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението. От срочното връчване на призовки по досъдебно производство зависи качествено му приключване в предвидените в НПК срокове. Неспазването на тези срокове е във вреда както на лицата обвинени в извършване на престъпление, така и на пострадалите от такова. По тази причина, определянето на максимално предвидения в закона срок за наказанието в конкретния случай е в пълно съответствие с тежестта на извършеното от служителя нарушение.

На последно място съдът споделя аргумента на оспорващия, че в заповедта е

налице посочване на две нарушения, извършени от служителя, което води до объркване. От една страна е посочено, не е изпълнил служебни задължения, а от друга, че е проявил небрежност при изпълнението на служебната дейност. Неизпълнение на служебните задължения е отделно нарушение, за което съгласно чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“. То е различно от нарушението небрежност при изпълнение на служебната дейност, за което е предвидено по-леко дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение“. Посочването на две различни дисциплинарни нарушения в случая е процесуално нарушение, което съдът не намира за съществено и нарушаващо правото на защита на Х., защото на същия е наложено само едно - по-лекото от предвидените в закона наказания за тези нарушения. В изготвените в хода на производството справки, са били изложени всички установени обстоятелства, свързани с проявена от оспорващия небрежност в служебната дейност и той не е бил лишен от възможността да сочи доказателства в своя защита.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Във връзка с изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им по реда на чл. 143, ал. 3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Д. Х., чрез адвокат В. И. с адрес за призоваване от [населено място], [улица], партер, ап. 1 срещу Заповед № 33833-888/18.11.2021 г. на Началника на 08 РПУ – СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Х. Д. Х. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно оспорване съгласно чл. 211, изречение 2 от ЗМВР.